

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον ἐπὶ τοῦ Ἐπισημοῦ τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν ὑψηλοῦ ἀριθμοῦ παρασῶν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὁμογενείας καὶ ἐπὶ τοῦ Ὀικουμενικοῦ Παιδαγωγικοῦ Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ὁμοίων καὶ χρησιμωτάτων εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΤΗΣΙΑΡΧΗ ΠΡΟΔΗΛΩΣΤΕΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτήσια δραχμ. 75. Ἐξέμνητος δρ. 40. Τριμηνίος δρ. 22.
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἀργυρίου γράσια διατριμ. 50.— Ἀρμενικῆς Πάλλου 4.— Ἀγγλικῆς καὶ ἑλλην. ἐν γὰρ τῶν ἄλλων Κρατῶν σελήνια 10.
Ἐξέμνητοι καὶ Τριμηνιοὶ ἀναλόγως.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΞΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ Τῆ 1878

ΙΑΡΥΤΗΣ - ΕΚΑΘΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΤΟΥΝΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΤΟΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ

Ἀρχίζει τὴν 1ην Δεκεμβρίου, ἀλλ' αἱ συνδρομαὶ ἀρχίζουσι τὴν 1ην οἰουθήμετου μηνός.

ΓΡΑΦΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὅδος Ἐδριπέδου ἀριθ. 38, παρὰ τὸ Βασιλειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 32ος

Ἐν Ἀθήναις, 8 Αὐγούστου 1925

Ἔτος 47ον.—Ἀριθ. 36

ἹΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΟ ΔΕΛΦΙΝΑΚΙ

[Μυθιστόρημα τοῦ Λοχαγῶ DANRIT]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. Σονέγμα)

Ἄνταπόδωσε τὸ χαιρετισμό. Ἐνας μαύρος ἔστειλε δίπλα στὸ Μπέν-Ἀμέτ καὶ φαίνονταν νὰ ἐκτελῇ χροὴ γραμματέα ἢ συμβούλου. Κατόρθωσαν νὰ συνεννοηθοῦν μὲ τὸ διαρρηγνέα.

— Ὁ βασιλέας μας Μπέν-Ἀμέτ, ἐδήλωσε ὁ Μαύρος, ἀγαπᾷ τοὺς Γάλλους. μ' ὄλο ποῦ ἔχει μαζί τους μερικὰς προσωπικὰς ἀφορμὰς. Κι' ἐπειδὴ ἔχει μαζί τους κι' ἕναν κοινὸν ἐχθρό, τὸ Σαμορὺ, τὸ ληστή καὶ κακούργο, τοὺς προτείνει συμμαχία γιὰ νὰ ἐξοντώσουν τὸν ἐχθρὸ τους αὐτό.

Τοὺς ὑπόσχεται μάλιστα δεῖ θὰ τοὺς βοηθήσει νὰ βροῦν καὶ τὸ χαμένο λευκὸ, ποὺ αὐτὸς ἔχει ποῦ εἶναι κρυμμένος. Ὅταν τελείως ὁ γραμματέας, ὁ Μπέν-Ἀμέτ πρόσθεσε κι' αὐτὸς σὲ γαλλικῆ, θέλοντας νὰ δείξει τὴ γαλλομάθειά του:

— Μπέν-Ἀμέτ δυνατός, πιάσει σκοτώνει Σαμορὺ μαζί μὲ Γάλλους! Μπέν-Ἀμέτ βρῆ λευκὸ. Ἐέρει πολλὰ Μπέν Ἀμέτ!

— Ἐέρει καὶ κουτσογαλλικὰ ἢ μαῖμου! συλλογίστηκε ὁ Πεπίνος.

Ὁ Καρδινιάκ ἔλαβε τὸ λόγο:

— Θὰ διαβιάσω σιτὴν ἀρχηγό μου τίς προτάσεις τοῦ Μπέν-Ἀμέτ κι' ἐλπίζω νὰ καταλήξουμε σὲ συμφωνία, γιὰτὶ ἔχουμε καὶ παλιὰ γνωριμὰς μαζί του.

Ὁ Μπέν-Ἀμέτ φανέρωσε κάποιον ἐκπλήξη καὶ κοίταξε τὸν Καρδινιάκ ἐρωτηματικὰ.

— Στὸ Ναιζόν, φάγαμε στὸ ἴδιο σπίτι, στοῦ κ. Ραμπλό, τοῦ ἴσιου ποῦ εἶναι τώρα αἰχμάλωτος τῶν μαύρων. Μάλιστα τότε εἶχε ἄλλο ὄνομα. Τὸν ἔλεγαν Μπάρκα!

Καθὼς μιλοῦσε ἔτσι στὸ διαρρηγνέα ὁ Καρδινιάκ, ὁ Μπέν-Ἀμέτ τὸν κοίταζε στὸ στόμα καὶ φαίνονταν ἐπινοεῖσθε πολὺ καλά τί ἔλεγε.

Στὴν ἀρχὴ ἔδειξε μεγάλη σατισμάρα. Τί νὰ κίμη; Νήρηθη ἢ νὰ ἐμολογήσει; Ἄφου σκέφτηκε, περιορίστηκε νὰ στείλει ἕνα πλατὺ γέλιο

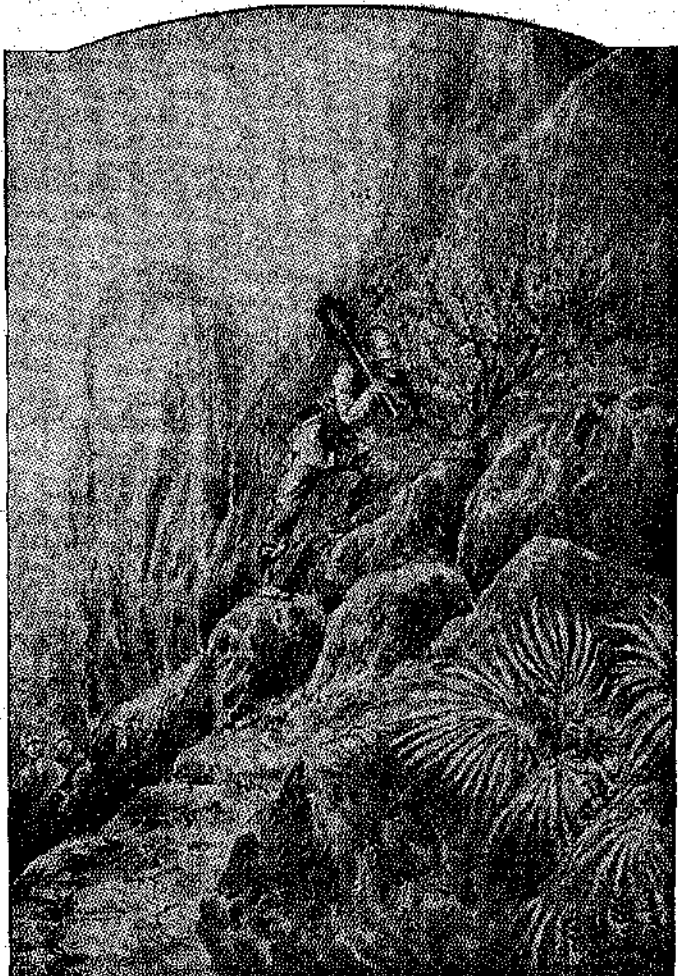
στὸν Καρδινιάκ. Ὁ Γιώργος χαμογέλασε κι' αὐτὸς κι' ἔτσι ἔκλεισε μὲ μυστικὴ συνεννόηση. Γιατὶ ὁ περιφημὸς Μπέν-Ἀμέτ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπ' τὸ Μπάρκα τὸν Ἀράπη ποῦ, ἀν θυμάστε καλά, εἶχε φάγει στήν κουζίνα τοῦ κ. Ραμπλό, στὸ Ναιζόν, κι' ὕστερα μάλιστα εἶχ' ἔρθει στὰ κέφια κι' ἄρπαξε τίς κατασφάρες, τραγουδώντας:

«Γιχαλέλι, λέλι, λέλι...»

Ἡ τρυφερὴ του προτίμησι στὸ κρασί τοῦχε στοιχίσει τόσες πειθαρχικὰς ἰμωρίες, ὥστε ἀναγκάστηκε, γιὰ νὰ πο-

φύγει ἕνα τέτοιο μαρτύριο στρατιωτικῆς ζωῆς, νὰ λιποταχτήσῃ. Ἀλλὰ τὰ μυαλά του εἶχαν πάραυτα ἄερα, καὶ ἀπᾶθ συνεννοήθηκε μὲ ὄλα τὰ «στραβέξουλα» τοῦ λόγου του, ἔκλεψαν ἔπλα καὶ κατάφεραν νὰ ἐπιβληθοῦν στοὺς στρατιώτες τους, (τοὺς θαύμασαν κι' αὐτοὶ μὲλος τοὺς εἶδαν μὲ στολὰς καὶ μὲ τουφέκια), κι' ἔτσι ὁ φίλος μας ὁ Μπάρκας ἔγινε... βασιλιάς! Μὰ ὁ Σαμορὺ δὲ χωράτευσ καὶ δὲν ἔνοουσε νὰ ἐπιτρέπῃ τέτοις ἐξουσίαις μέσα στὴ χώρα τῆς ἐπιρροῆς του. Ἐτσι ὁ Μπάρκας ἢ Μπέν Ἀμέτ βρισκόταν σὲ κίνδυνον κι' ἀποφάσισε νὰ ζητήσῃ τὴ συμμαχία τῶν Γάλλων γιὰ νὰ σωθῇ.

Σὲ λίγην ὥρα, ὁ λοχαγὸς Κασσαὶν εἶχε συναντηθῆ μὲ τὸν ἀστείο βασιλιά κι' ὑπόγραψε μαζί του μὴ συνθήκη, ποῦ κι' αὐτὸς δὲν ἔξερε ἀν ἔπρεπε νὰ τὴν πάρῃ στὰ σοβαρὰ ἢ στ' ἀστεία. Ὡς τόσο, μὲ τὴ συμφωνία αὐτὴ διευκολυνόταν κάπως τὸ ἔργο τοῦ ἀποσπάσματος κι' ἐξασφιλιζόταν ἀπὸ ἀρκετοὺς ἀπρόοπτους περιστασμοὺς. Ἄλλωστε θάχαν τώρα μαζί τους καὶ ἀνθρώπους ποῦ ἔφεραν τὰ μέρη

«Ὁ Μαχίλωφ ἐξακολούθησε τὸ σκαρφάλωμα...»

ΤΙ ΑΝΤΙΘΕΣΗ!

Αγαπητοί μου,

ΗΝ άλλη φορά... Πώς είπα για κάποιον κίνηση...

Είναι δυο-τρία χρόνια που μου ήρθε μια μέρα, συστημένος από κάποιον μου φίλο...

Ο θιασάρχης το διάβασε αφού έμαθε πως άρρεσε σε μένα... γιατί, ξέρετε, οι θιασάρχες δεν έχουν καιρό να διαβάσουν όλα τα χειρόγραφα...

Αλλά αν δεν ζημιώθηκε ο θιασάρχης, φαντασθήτε πόσο ωφελήθηκε ο νέος! Το έργο του άρρεσε, επαινήθηκε, χαιρετίστηκε σαν ένα καλό, εδαιωμένο πρωτόλειο...

Αδιάφορο! Το ζήτημα είναι ότι ο νέος αυτός, που τράβηξε και το δρόμο του και που θα μπορούσε αβύρο να γίνει μια επιτυχία...

Ετσι ένοιμιζα κι' εγώ. Κι' όμως ήρθε περίσταση—και πολύ γρήγορα—που μου δείξε πόσο ήμουν γελασμένος. Τις προάλλες έβωσα στο θέατρο ένα καινούργιο μου έργο...

Θα πήτε: Είχα την αξίωση γι' αυτό να το άρρωθ' το έργο μου ή να το επαινέση κι' αν δεν του άρρεσε, από φίλια μόνο κι' εδωγμοσύνη...

και καθήκον του ίσως ακόμα.—μια που γράφει κριτικές, να πη τη γνώμη του καθαρά κι' ελεύθερα. Αλλά με σεβασμό, με σοβαρότητα, μ' ευγένεια, με τάκτ...

Σας βεβαιώ βτι έτριβα τα μάτια μου, όταν διάβαζα το λιβελλά του. Καλέ, ο Χ... τάγραψε αυτά;... Κι' επειδή δεν ήταν δα κι' η πρώτη φορά που έδλεπα να μου φανερώνουν έτσι όρασία την εδωγμοσύνη τους...

Ε, λοιπόν όχι! Τέτοιον έρκο έπρεπε να κάμω, αλλά δεν τόν έκαμα. Ούτε θα τόν κάμω, παιδιά μου! Οι νέοι που θα μούρχονται, θα μου είναι και τώρα εδωροδέκτοι όπως πρώτα...

Κι' έτσι να τόν βλέπατε πως άγρίψε πάλι ο ήμερος γέρος, πως έγινε σκυλί, σαν κι' εκείνη την ήμερα με τα κακά κορίτσια που πειραζαν και κορόιδευαν τη Μαρίκα του...

Η κατοπινή συμπεριφορά τους, δέ λέω, με πικραίνει και θα με πικραίνει. Πάντα πικρό είναι να παντά κανείς τη μαύρη άχαριστία εκεί που περιμένει κάποια εδωγμοσύνη...

Σας ασπάζομαι ΦΑΙΔΩΝ

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΓΕΡΟΘΩΜΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΣΟΛΩΜΕ ΒΡΑΒΕΥΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ. (Συνέχεια)

Η Μαρίκα πήρε το φως κι' έτρεξε να νοιώξη.

Ήταν ένας ζητιάνος, σακάτης ο κακόμοιρος, κουλός και κούτσός, κι' έλεγε:

«— Έλεημοσύνη, χριστιανοί! Ο Θεός να σας δίνη ύγεια κι' εδωχία...»

Μα καθώς άκουσε αυτή τη φωνή, η Μαρίκα τρόμαξε και, σηκώνοντας το φως, είδε το ζητιάνο στο πρόσωπο.

«Ο Γεροθωμάς κι' ο Νίκος, άκούγοντας την κραυγή, έτρεξαν να ιδούν τι έπαθε η Μαρίκα.

Τη βρήκαν κατακίτρινη, να τρέμει, οά να είχε άντικρύσει κανένα φάντασμα.

— Τι είναι; τι έχετε, Μαρίκα; φώναζε ο Γεροθωμάς.

Έκείνη τότε άρπαξε το χέρι του ψυχοπατέρα της και, δείχνοντας το Ζητιάνο, του είπε:

— Είν' έκςίνος!... Έκςίνος είναι!...

— Ο Γεροθωμάς τόν κοίταζε καλά και τόν έγνωρισε άμέσως.

Κι' έτσι να τόν βλέπατε πως άγρίψε πάλι ο ήμερος γέρος, πως έγινε σκυλί, σαν κι' εκείνη την ήμερα με τα κακά κορίτσια που πειραζαν και κορόιδευαν τη Μαρίκα του.

— Βρε παλιάνθρωπε, φώναζε, τι τούκανεσ του κοριτσιού μου; Πές μου, τι τούκανεσ, γιατί σ' έφαγα!

Και τόν άρπαξε απ' το λαιμό και τόν τράνταξε με τέτοιε δύναμη, που άπόρησε καθένας που τη βρήκε ο Γεροθωμάς.

— Δεν του έκαμα τίποτα, χριστιανέ μου, άποκρίθηκε φοβισμένος ο Ζητιάνος. Και δεν τόν ρωτάς, να σου πη μόνο του αν του έκαμα τίποτα; Έλεημοσύνη μόνο του γύρεφα...

— Ασε με λοιπόν τώρα! Μη μου σφίγγεις έτσι το λαιμό. Θα με πνίξεις, χριστιανέ μου.

Ο Γεροθωμάς έπαψε να του σφίγγη το λαιμό, τόν έπιασε όμως απ' τόν ώμο και τόν κρατούσε, οά να φοβόταν μη του φύγη.

— Μα δε γνωρίζεις πιδ είναι αυτό το κορίτσι που βλέπεις δώ μπροστά σου; Έκείνο όμως σε γνώρισε εδός. Κι' εγώ σε γνώρισα, άθεόφοβε, αν και δε σε είδα παρά μόνο μια φορά. Η

θαρρείς πως ξεχνούνται τα μυστρα σου και τα μαρτύρια που τούχεις κάνει; Έλα, δρόμο! Και μην τολμήσης να ξαναφανής εδώ, γιατί κι' εγώ, κακόμοιρε, δεν ξέρω τι θα σου κάμω. Είναι η Μαρίκα, μωρέ, αυτή που βλέπεις. Η Μαρίκα που τήν είχατε μια φορά στον παλιόθλαό σας...

— Η Μαρίκα; φώναζε ο Ζητιάνος. Κι' έκαμα να φύγη, οά νάβλεπε τώρα φάντασμα αυτός.

Μα η Μαρίκα δεν τόν άφησε. Είχε συνέλθει απ' το μεγάλο της φόβο και, βλέποντας πως ήταν άσφαλισμένη άνάμεσα στο Γεροθωμά και στο Νίκο, — τι μπορούσε να της κάνη πιδ «έκείνος»; — τόν πλησίασε, τόν κράτησε απ' το χέρι και του είπε γλυκά:

— Με συγχωρείς, Ψαλλιδόγλωσσε, Τρόμαξα καθώς σε είδα, γιατί μου φάνηκε πως ήταν η ίδια όρα που γλύτωσα από τα χέρια σου μ'ά δεν έχω δικιο να σε φοβώμαι πιδ, γιατί βλέπω πως τώρα είσαι δυστυχισμένος και βέβαια

που του είχε κλέψει την κληρονομιά, που ήθελε να του στρεβλώση τα πόδια για να του χορευόσε και που δλη έδειχνε τη νόχτα να κουνήγοσε, για να τόν βρή και να τόν τιμωρήσει που τούχε φύγει. Και τδβλεπε μεγαλωμένο, μεταμορφωμένο σε μια όμορφη κοπέλλα, περιστοιχισμένο από προστάτες, σε σπιτι νοικοκυρεμένο, με οίκογένεια. Πώς να μην τ'άχασε, πως να μη μείνη αλαλόφωνος; Κι' ένω η Μαρίκα ήταν σ' αυτή τη θέση, αυτός, ο Ζωηρός τότε κι' άκματος, ο έξυπνος κι' ό δραστήριος, που βσιόλευε άνάμεσα στους συντρόφους του κι' εθριάμβευε, τώρα στεκόταν μπροστά στη Μαρίκα ταπεινός, φτωχός Ζητιάνος, σακάτης, τρισάθλιος!

— Τι μεταβολή! Ο δυστυχισμένος δεν μπόρεσε να βαστάξη. Αναστένανε βαθαία, δυνατά, και στηρίχθηκε στον τοίχο, για να μην πέση χάμω λιγοθυμισμένος.

Η Μαρίκα τόν κράτησε, λέγοντας: — Βοηθήστε με, πατέρα. Ο κακόμοιρος δεν είναι καλά...

Ο Γεροθωμάς δεν είχε βέβαια καμιά όρεξη να περιποιηθή τόν άχθρο της Μαρίκας του μ' άφοι το ζήτησε αυτή, όπάκουσε και πλησίασε. Πριν προφτάση όμως να πιάση το Ζητιάνο, έτρεξε ο Νίκος, τόν πήρε στην άγκαλιά του και τόν κάθησε στο κάτω σκαλοπατάκι της σκάλας.

Η Μαρίκα τότε άνέθηκε άπάνω, ξανακατέθηκε γρήγορα μ' ένα ποτήρι κρασί και τόν άγγισε στα χείλη του παλιού της άχθρου.

Καθόλου πιδ δεν τόν φοβόταν. Και τόν μόνο που είχε στο νοι της, ήταν πως να τόν συνεφέρει, να τόν ζωογονήση, να χύση στην καρδιά του λίγη γαλήνη κι' άγάπη.

(Ακολουθεί)

Η κυρία Λεβού έκοβε τα κομμάτια της πητίας... (Σελ. 277, στ. γ')

Καθόλου πιδ δεν τόν φοβόταν. Και τόν μόνο που είχε στο νοι της, ήταν πως να τόν συνεφέρει, να τόν ζωογονήση, να χύση στην καρδιά του λίγη γαλήνη κι' άγάπη. (Ακολουθεί)

ΟΙ ΔΙΑΚΟΠΕΣ

Οι διακοπές με τη χαρά που νοιώθαμε μεγάλη, σαν ήμαστε μικροί, τι κοίμα!—δε θαθούν για μ'ας καμμά φορά και πάλι!

Πόσο μακριά μας είναι πιδ, στα χρόνια που διοθήκαν, η παιδική ζωή! Αλλά οι γλυκειές της θύμησες άκόμα δε σβυστήκαν...

Στην έσοχή, με τούς μικρούς φίλους μας, στ' άκρογάλι που παίξαμε τοβλλά... Ημέρες που και σήμερα ποδοίμα, αν και μεγάλοι!

Μα πάνε πιδ τα δειλινά τα τόσο ετυχισημένα της πιδ άραίας ζωής! Είναι για πάντα, από καιρό, για μ'ας βασουλεμένα!... ΤΙΑΝΝΗΣ Α. ΚΑΜΑΡΙΝΑΚΗΣ

Νέος Τριμηνιάλογος

ΤΟΜΟΙ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Της Α' Περιόδου (1879-1899)
όσο τους εκδοθέντας 24 τόμους
επιόχον αμοιβή μόνον αλ' εβδ

Της Β' Περιόδου (1894-1899)
έπιόχον όλοι οι εκδοθέντες τό-
μοι, 51 εν όλφ. Έκαστος τόμος

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

ΨΥΧΕΣΧΙΑ τού πρώτου Διαγωνισμού
Δι' έξι σελίδας μέχρι 8 Οκτωβρίου.

540. Αεθίγριμος

Τό πρώτο μου στά σκετινά
'Αδίκως μή ζητήσης
Τό δεύτερό μου τάπαντοβ

541. Στοιχειόγριμος - Μετα-
γραμματιόμος

Έπιήρα μή πρωτεύουσα,
1ής έβγολα όλο τό λαμό,
Της άλλαξα τη μέση

542. Μεταγραμματιόμος

Ένα όλολο τιμημό,
Τών άρχοίων Μανεόμων
Τό κεφάλι άλλαξα μόνον

543. Δημόδες Αίγυμια

Γλυκό είναι σάν τη ζάχαρη,
Γλυκό είναι σάν τό μέλι,
Πότε άλαφρό σάν πούπουλο,

544. Μαιαόμος

Οριζοντίως και καθέτως άνα-
γινώσκονται κατά σειράν αι δε-
κατεις αὐτοί λέξεις, έκάστης τών

Υίος τού Νόου, άγριον ζώον,
άδελφός τού πρώτου, τρωκικόν,
βασιλεύς τών Έβραίων, βαβαιω-
τιών, άνθος, χρονικόν διάστημα,

χρόνου, Πατριάρχης της Γεωργίας,
δυνατικός, πατριός της Ρωσίας.
545. 'Αριθμητική διά Λέξεων
'Ο φυλάκτων την πόλιν—δ φυ-
λάκτων δ, διδύπαις = ή πόλις +

546. Περωτόν Γράμμα

Ποταμός της 'Αφρικής.—Πρω-
τέριμα νού.—Θεός τών Ρωμαίων.
—Γεωγραφικός όρος.—Θηβαίος

Όλοι αυτοί αι λέξεις έχουν
άπό πέντε γράμματα. Έν έξ αέ-
των, κοινόν εις όλας, είναι πρώ-
τον εις την πρώτην, δεύτερον εις

547. Απρωσιγής έξ 'Αντιθέτων

Τόρχικα τών αντιθέτων τών
μάκρωι λέξεων άποτελοβν γεωγρα-
φικόν όρον:
δωρής, δυσχερής, νύχ, σύνολον,

548. Μικτόν

ο-πρην-ο-θν-ει-κλν-ινο
Πολύμητις 'Οδυσσεύς

549. Γρίφος

ο θαθαθα
θα
θαθα ΠΥ ντίς,
ο τ ο
ο θα
ο θα
ο θα

550-553. Citéma-Rébus

- 1.—'Αγορά, ποι'ς, πήχυσ.
2.—Κόμα, μή.
3.—Φλέψ, σφιγκτήρ, όρνις, α!
4.—Πέλεκυς, τιμή, περιπτωσις,
άλλά, κλην, εις.
Τέσσαρα ψευδώνυμα της Δια-
πλάσεως.

554. Sans Voyelles

alln-q-b-n-mrd-ps
'Ασπός 'Αρδής

Α Ψ Ξ Β Ι Θ

των Πνευμ. 'Ασής, τού φύλλ. 2

- 318. 'Οδύσεια (ο δις ια.)—319.
Κόρυθος (Κόρ, πθ, θός.)—320.
Γάμος-Σάμος.—321. Ζητώ-Ζη-
τώ.—322. 'Αέριον, έριον, Ριον,
τον, δ:
ΑΕΡΙΟΝ 323. ΠΑΛΑΜΗ-
ΕΡΙΟΝ ΔΗΕ (ιδάμος, λά-
ΡΙΟΝ μα, μάλα, ήθη, δά.,
ΙΟΝ Σήμ.)—324-325.
ΟΝ Δι' του Υ 'Αφαίρεσις,
Ν 'Αφαίρεσις. Πόλος, βός,
δς.—329. ΕΡΙΦΟΣ (ήμ'ερα, στε-
Ρσον, άφιλον, λόφος, άρ, Ομοι.
μίζος) —330. Κάλλις πάντε και
στο χέρι παρά δέκα και καρτέρι.
—331 Πολλά 332. L
τά έτη σας. Ο
πολλά τά, ει S E I N E
εις ας). —333. R
Beau-aube. E

Τό πρώτιστον καθήκον
του καλού συνδρομητού ε-
ναι ή έγκαιρος άναγνώσις
της συνδρομής του.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Από 1 έως 10 τό ποσό λέξεσι με
άπλά στοιχεία δρ. 3, (τόλάχιστον τί-
μημα.) Πέραν τών 10 λέξεων 50
άπλά ή λέξη, με αλάγια δέ στοιχεία
λην, 70 και με κεφαλαία δραχ. 1.
'Ο χαριστός στίχος δραχμάς 3.
'Η κεφαλαίωμα είναι άκαταίτητη

ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΕ, άλλο αυτό ή; Τόρο-
ρα και να έδής τι έστι.—MIGEM
(Σήμ. τ. Δαυλ.)—Βεβαίω δει άλλος
είναι Μάριω και άλλος Μέντρεσον.)
Υ. Γ.—ΣΟΥ ΕΥΧΟΜΑΙ ΠΕΡΑΣΤΙ-
ΚΑ. ΑΟΥΑΑΑ. Ο ΙΑΙΣΕ.

Παιδιά, μή κάρτα παρηγοσις στη
μοναχία... Τήν περιόχον...
Πόρος Σαυιάς, Καλάμας.
(ΚΕ—980)

Πρωτοβόσσο διαγωνισιόν γεωμετρο-
σίμων. Βραβεία τρία. Προθεσμία
διημέρος. Γράφεται: Ανομόλιον Πολέμην,
τελειόφοιτον Γαμνασίον, 'Ανδρον.
(ΚΕ 991)

Βασίλισσα σίς Παπαρόνας, 'Αγγε-
λόκουλα, 'Ιβανισιά, Μάθη Έπιός,
'Εμμανουήλ Μανούσλ, 'Αννίβα Καρθη-
όνας. 'Ηλις, Κόβροσ, 'Αγροή Σελή-
νη, Αίματόβαυτήν Αδής, 'Χρυσή Καρ-
διά, Ελαβα, εύχαριστώ. ΊΣΑΛΕΥ

Αρακάς, Σαυρά, 'Η'ιογέννητη, Μόσ,
σα, Νάριωσα. 'Ηρωίς τού Ζαλόγ-
νον, Νέμψη τού 'Εβρου, 'Εσθότοσ
Θράκα, πολύ έπιόρωθ ένα σας τριτο-
βιδίου περιόχον. Δίσις Εισαγγελέα 'Ε-
φετών, Λαριόσα. ΑΡΤΥΡΑ ΣΕΛΗΝΗ
(ΚΕ—993)

Διαπλάσικουλα, Διαπλάσικουλάς, Ψι-
μίσιας όλοι τό έπύροχον ψευδώνυ-
μον ΓΑΥΚΙΑ ΑΝΑΜΗΣΙΣ
(ΚΕ—994)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΕΚΟ ΦΟΤΟΠΟΥΛΟ
'Ακούη δέν έδιαπλάσθησ, Ζυγρόδ;
'Απότα δέ στείλησ τό βρ'βστον της
Μοίως εις την Διάπλωση;
ΙΩΔΙΑ ΠΑΡΒΕΗΗ
(ΚΕ—995)

ΑΡΑΤΟΙ ΠΡΟΪΟΠΙΔΟΦΟΡΟΙ

ΜΑΥΗ ΚΙΑ, 'ΚΟΜΗΤΗ, ΙΑΝΙΑ, Λά-
βωμ τις κάρτες σας με' άπόθεμα
αέσ εθελαστοβις. 'ΑΜΗΤΗ, 'ΑΛΙΑ-
ΤΕΙΟ', στο Δισμό σας στείλιμα.
(ΚΕ—996)

'Απρωσιγής άναγνώσις στο 'Εσθότο-
ρόν, πούσά άλληλογραφίαν, άναλ-
λάτν. Πέντες εθελαστω. Καί ιδιαν-
τέρας τούς γνωσθόμους Πέντε δά τούς
θυμούμα. ΟΡΜΗΤΙΚΕΣ ΞΥΡΟΤΕΣ
(ΚΕ—997)

'ΑΓΝΩΣΤΕΣ, δέ μελετήσθε όσθημα
μελίσσιον και δέ μεσολάβησ, μεθ
φαινετασ οδ ΓΝΩΣΤΕΣ, τάν άναγνώσσεσ
καταρτιόμους στην πρώτησ τών 'Εθα-
ρώσ.—Σόλλογος.—ΑΡΧΕΝ ΛΟΤΗΕΝ.—
(ΚΕ 998)

ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΕΜΜΑ, Στείλιτέ μας
ή καλού 'Ελληνικά γραμματιόσημα
με μεγάλη κεφαλήν 'Ερωσ και δέ
λέβετε πενταπλάσιον άριόρων γεω-
μετροσίμων άποκίωμ. Νοτίον 'Απερ-
νήσ, 'Αφρικήσ, 'Ασίασ. 'Εσθόλεστασ
διδουσιον δέ άπάντιον ασταρτιόμην.
—ΦΙΛΑΤΕΡΙΚΗ ΒΝΣΕΣ, 148α δόδς Φι-
λίκου, Θεσσαλονίκη.
(ΚΕ 999)

Σόλλογος 'ΚΡΟΝΟΣ, ΣΤΗ ΘΗΒΑ.
Σόλλογος Σεσπόθημα, άποκίωμεις,
διανόμους.—Βήμην! Πρόδόςος ΜΕ-
ΛΑΓΚΟΑΙΣ, 'Αντιπρόδόςος ΙΒΒΟΛΑΤΡΗΣ,
Ταίρις, ΜΟΥΑ, διανόμους ΡΟΛΛΑΝΟΣ.
Ζητόνται μέλη, άναγνώστικοι, Δίσις:
Τάσιν Παταχόστον (Σόλλογον), Θή-
βας.
(ΚΕ—1000)

Μέγα 'Αλέξανδρος, 'Εκραυνέ, 'Μι-
κρόκοσμος, Στάθς διαγωνισιόμους
σας έστειλα.—ΕΛΠΙΔΟΡΑΕΚΤΗ ΠΟΡΦΥΡΑ
(ΚΕ—1001)

ΔΙΑΓΝΩΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

Ενδής, τό συγγραφήμά μου διά την
έκτεθειαν σου τών άποκλειστικόν
του διαγωνισιού της Διαπλάσεως.
'Αγαθός 'Αναγνώσ

(ΚΕ—1002)
'Αδελφω γραφέσ τό όπόροκα ψευ-
δώνυμα ΙΑΝΙΣΣΟΣ, ΤΡΙΑΝΤΑΦΥ-
ΑΝΙΑ, ΜΑΙΣΤΕΡΝΗΣ. Διαπλάσικουλά
δόςτα την τελευταία σας ψήφω.
ΕΛΠΙΔΟΡΑΕΚΤΗ ΠΟΡΦΥΡΑ
(ΚΕ—1004)

Σόλλογ Χόλιος, Γαλιών, Μυσσηγιάδης
'Αστρομιάς, 'Ασράς 'Αστρομιάς,
'Αδρας 'Αμνητική, Σαυιότς, δόςτα ένα
τετραβόσσο στο συνάδελφό σας. (Γιδύ-
νην 'Αγγελόπουλον, διά Ν. Π.—Πα-
πάρη 19, Θεσσαλονίκη.)
ΝΑΤ ΠΙΚΡΕΤΟΝ
(ΚΕ—1005)

ΦΙΛΑΤΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΣ 'ΕΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Βραβείον έώνον (Σ. Ε. Σ.) Α' Τρι-
μηνίος 1895.
Πεσό: ΠΑΝΤΑΧΥ ΠΑΡΟΝ, ('Εκαυνοβή-
ται: Παιδι τού Βουνοδ, Μεγάλη 'Ελ-
λάς, Αθήνη.)
Ποιήματα: ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ,
('Εκαυνοβήται: 'Αδωνάσιος Διάκος, 'Ι-
δωνικό 'Ορμα.)
'Επός διαγωνισιόμους: Τριωνυφύλλια,
Φώδης Δεβάντας.
Κρίσις τού κ. ΜΙΚ. Α. ΣΤΑΙΝΟΠΟΥΛΟΥ
(ΚΕ—1006)

Εισαχρόνην στο Διαπλάσικόν μου
αέσά όλους και όλας.
ΕΠΗΡΙΑΚΗ ΑΚΤΗ
(ΚΕ—1007)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.—'Αμνητή, θεραπει-
τήριον Κερκόρας όσς δεκαται.—
'Αναγνώσθίτεσ, στείλιμασ μήμα.—
'Αδράτος Προσωπιδόφοροί, μεθες δρ-
δουγραφίαν. Παροβόσσομεν μεθόμασ.
Σόλλογος 'ΕΚΡΑΤΗΝΟΣ

ΕΡΓΑ ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΠΡΟΔΥΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΑ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ.

- ['Από τούς έν παρενθέσει άριθ-
μούς, ό πρώτος είναι τό ταχυ-
δρομικό τού Έσωτερικού και ό
δευτέρος τού Έξωτερικού].
'Αδελφάδω μου, δρ. 15 (2 και 4,50)
'Αφροδίτη, δρ. 20. (2,50 και 5,50)
'Οθάρων, Τόμος Β', δρ. 25. (2,50
και 5). Τόμος Γ', δρ. 15. (2,50
και 5).
'Ισαβέλλα, δρ. 15 (1,75 και 4.).
Κακός Άρμός, δρ. 12 (1,75 και 4).
Καλός Άρμός, δρ. 8 (2 και 4,50).
Κόκκινος Βράχος, δρ. 15 (2,—
και 4,50).
Κόσμος και Κοσμάς, δραχμ. 20.
(2,30 και 5).
Κωμωδία τού 'Αριστοτέλου, δρ. 4.
(1,50 και 3,50).
Μαργαρίτα Σέφα δρ. 15 (2,—
και 4,50).
Μηγευιά, δρ. 5 (1,50 και 3,50).
Περίοδς σάν 'Ηλιο, δρ. 12,50
(2 και 4,50).
Στάγια και Παπαρόνες, δρ. 10
(2,— και 4,50).
Στέλλα Βιολάντη, δραχ. 15. (1,80
και 4,—).
'Η Τριμώρη Γυναικα, δρ. 20
(2,50 και 5,50).
Φαινεταί, δρ. 10 (1,80 και 4).
La Mauvaise Ode (μετάφρα-
σις τού 'Κακού Άρμού) δρ. 12
(1,50 και 3,50).

ΟΙ ΑΔΕΛΦΟΣΟΝΤΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑΝ

συνδρομηταί παρακαλούνται να
δηλώσιν άμέσως την νέαν των
διαβόησιν εις τό Γραφείον μας,
άποστέλλοιτες και δραχμ. 5. διά
τήν έκτεκον της νέας τιμής.
'Αλλός δέν εϋθύνόμασ διά την
άπέλειαν τών κυλλοβιδίων των.